

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλείης

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Με πέντε και στο χέρι αρχίζει νέα εποχή για την Κοινότητα

Στη γενική συνέλευση της περασμένης Κυριακής στην Κοινότητα ήμουν ένας από τους λίγους που πίστευα ότι τα μέλη της θα ψήφιζαν για την πρόοδο του αγαπημένου τους φορέα, όπως έκαναν πάντα στο παρελθόν. Το έλεγα σ' αυτούς που ανησυχούσαν εξ αιτίας μιας αμείλικτης εκστρατείας με συκοφαντίες για μίζες, συνωμοσίες και άλλα. Όμως, όπως θα διαβάσετε και στο ρεπορτάζ για την γενική συνέλευση δεν βάζω στο ίδιο καλάθι όλους τους αντιφρονούντες, γιατί οι ένοχοι ήταν μια ομαδούλα που προσπάθησαν να υπονομεύσουν τις νόμιμες διαδικασίες και με την ανάγωση συμπεριφορά τους κρατούσαν όμπρους εκατοντάδες μέλη της Κοινότητας που πήγαν από καθήκον στη συνέλευση και όχι για να την κάνουν καφενείο.

Αν όλοι οι διαφωνούντες είχαν συμπεριφερθεί με τον άσπογο τρόπο του Στράτου Μαυραντώνη, του Νίκου Θλιβέρη και του Νίκου Παπανικήτα, θα γλιτώναμε τη δοκιμασία ν' ακούμε φωνασκίες και ύβρεις επί τρεις και πλέον ώρες.

*** Θα γράψω για τον Νίκο Θλιβέρη, που είναι συμπαθής ακόμη και στη σημερινή διοίκηση της Κοινότητας επειδή είναι πολιτισμένος και εκφράζει τις απόψεις του χωρίς να βρίζει, χωρίς υπονοούμενα και χωρίς να σπιλώνει υπολήψεις. Έχει το χάρισμα του λόγου, είναι ευγενής και έχει αρχηγική παρουσία, γι' αυτό πιστεύω ότι μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στη διοίκηση της Κοινότητας και το ίδιο ισχύει για τον Κώστα Παπανικήτα που τον θυμάμαι από παιδί να μεταφέρει με ένα καροτσάκι μπίρες στο πανηγύρι του γηροκομείου. Αυτό φυσικά δεν παίζει ρόλο στην εξέλιξη του στην Κοινότητα, απλά το αναφέρω σαν ένδειξη πως μεγάλωσε στην αγκαλιά της Κοινότητας και η αγάπη του για τον φορέα είναι ειλικρινής, όμως έχει και τα προσόντα για μια ηγετική θέση.

*** Προχθές άκουσα πολλά τρελά από κάποιους, αλλά έμεινα άναυδος όταν άκουσα έναν κατά τα άλλα αξιόλογο συμπάροικο από αριστερή οικογένεια και μια μάνα πρωίδα, που η ιστορία της με συγκλόνισε και λυπάμαι που δεν μπόρεσα να την δημοσιεύσω. Μάς είπε, λοιπόν, ότι δεν πρέπει να πωληθεί το κτήριο στο Πάτινγκτον επειδή αγοράστηκε από μέλη της Κοινότητας που έβαλαν υποθήκη τα σπίτια τους και εκφρά-

ζει την ιστορία των ελλήνων μεταναστών που ήρθαν χωρίς μοίρα στον ήλιο κλπ. κλπ. Κάπου κάνει λάθος ο φίλος, γιατί η ιστορία των Ελλήνων στην Αυστραλία δεν γράφτηκε μέσα στα κτήρια των συλλόγων που ίδρυσαν με ιδρώτα και χρήματα. Η ιστορία των Ελλήνων μεταναστών γράφτηκε μέσα στα εργοστάσια, στις οικοδομές, στις κουζίνες εστιατορίων, στα μαγαζιά που άνοιξαν και τα είχαν ανοιχτά επτά μέρες και νύχτες για να προκόψουν με χιλιάδες «yes please» και «thank you». Αντί να τιμήσουμε τα... πολύτιμα τούβλα όπως θέλουν όσοι έχουν «συναισθηματικούς» δεσμούς με το κτήριο και δεν θέλουν να πωληθεί, η Κοινότητα πρέπει να τιμήσει με χρυσά γράμματα τους κοινοτικούς ήρωες που υποθήκευσαν τα σπίτια τους για να μάς αφήσουν κληρονομιά τα \$23 εκατομμύρια που θα εισπράξουμε. Και τους παρακαλώ να μην μου προκαλούν ναυτία με τις ανοησίες τους, αυτοί που θα πωλούσαν στην κατάλληλη τιμή εν ριπή οφθαλμού το σπίτι όπου παντρεύτηκαν και όπου γεννήθηκαν τα παιδιά τους. Στο Πάτινγκτον κόλλησε ο συναισθηματισμός τους;

*** Ποτέ μου δεν είχα δει και ακούσει συγκεντρωμένους τόσους ειδικούς στις αγοραπωλησίες ακινήτων όσους στην Κοινότητα την περασμένη Κυριακή. Ηξεραν πιο πολλά από τον δικηγόρο Δανάλη ή τον οικονομολόγο - λογιστή Μπελέρκα και τον επιχειρηματία Κίκη Ευθυμίου και τους έδιναν δωρεάν μαθήματα! Υποπεύομαι ακόμη πως όλοι αυτοί θα πρέπει να διαχειρίζονται πολλά εκατομμύρια δολάρια κάθε μέρα, αφού τους φαίνονται ψίχουλα τα \$23 εκατομμύρια που θα εισπράξει η Κοινότητα από την πώληση του κτηρίου. Κάποιοι, μάλιστα, υποστήριξαν ότι δεν πρέπει να βιαστούμε να πουλήσουμε τώρα το κτήριο επειδή σε δέκα ή είκοσι χρόνια η αξία του θα αυξηθεί πολύ. Αν είναι έτσι, γιατί να μην περιμένουμε 50 ή 100 χρόνια όταν η αξία του θα έχει φτάσει στα ύψη; Τσιγκουνιές θα κάνουμε; Άλλοι πάλι έκαναν σύγκριση της αξίας του κτηρίου στο Πάτινγκτον με άλλα κτήρια ή σπίτια που πωλήθηκαν σε μεγάλη τιμή, είτε επειδή είναι αφελείς, είτε επειδή δεν ξέρουν πως υπολογίζεται η αξία ενός κτηρίου. Ένα κτήριο δεν πωλείται μόνο ανάλογα με το μέγεθος και την τοποθεσία του, αλλά και πόσο εκμεταλλεύσιμο είναι. Δηλαδή αν ένας εργολάβος μπορεί να κτί-

σει 20 ορόφους σε ένα οικοπέδο θα πληρώσει περισσότερα από όσα για ένα οικοπέδο όπου δεν μπορεί να κτίσει περισσότερα από πέντε ή δέκα ορόφους. Όπως, το κτήριο στο Πάτινγκτον που ξέρουμε τα μειονεκτήματά του και γι' αυτό η επίσημη αξία του είναι μόνο \$11,2 εκατομμύρια.

*** Φυσικά στις ομιλίες των αντιφρονούντων, ακούσαμε υπονοούμενα για την εντιμότητα του Χάρη Δανάλη και του δ.σ. επειδή δεν είχαν το θάρρος να μιλήσουν για «μίζες» χωρίς να χάσουν τα σπίτια τους. Δεν μέτρησα πόσες φορές ανέφεραν τη λέξη «διαφάνεια», που υπονοούσε ότι «χωρίς πλειστηριασμό δεν σάς εμπιστευόμαστε να πουλήσετε το κτήριο». Μόνο ο Νίκος Παπανικήτας δεν μίλησε για «διαφάνεια» ούτε για πλειστηριασμό, αλλά για έναν έλεγχο της αγοράς για να εξακριβωθεί η πραγματική αξία του κτηρίου. Κάποιοι αντιφρονούντες, μάλιστα, ξέθαψαν το εκκλησιαστικό και έκαναν ερωτήσεις αν κάποιος υποψήφιος αγοραστής είναι πρόεδρος Ενορίας Κοινότητας της Αρχιεπισκοπής. Και το σημαντικό; Το δ.σ. απέρριψε την πρόταση για \$15 εκατομμύρια, αλλά φανταστείτε τί θα γινόταν αν η πρόταση ήταν για \$30 εκατομμύρια και την είχε δεχτεί το δ.σ.! Τέτοιο χάλι...

*** Σαν μέγα πρόβλημα παρουσίασαν και το γεγονός ότι το συμβούλιο συμφώνησε να πουλήσει το κτήριο παρόλο που υπήρχε απόφαση γενικής συνέλευσης που απαγόρευε την πώλησή του χωρίς πλειστηριασμό. Όμως, ακόμη και ο κ. Νίκος Θλιβέρης ομολόγησε ότι έμεινε έκθαμβος όταν άκουσε την προσφορά των \$23 εκατομμυρίων, όπως όλοι που αγαπάμε την Κοινότητα και θέλουμε την προκοπή της. Ο Δανάλης και το συμβούλιό του δεν είναι πρωτάρηδες για να πάρουν μια αντικαταστατική απόφαση και να την πληρώσουν ακριβά. Γνώριζαν ότι ήταν καθόλα νόμιμο η γενική συνέλευση της περασμένης Κυριακής να ανατρέψει την απόφαση

προηγούμενης, αφού μια συνέλευση μπορεί ν' αλλάξει και το καταστατικό, έστω με αυξημένη πλειοψηφία. Η αλήθεια, που είναι άγνωστη λέξη για κάποιους, είναι πως το δ.σ. της Κοινότητας δεν πούλησε ούτε ένα τούβλο στο Πάτινγκτον και τα μέλη είχαν τη δύναμη με την ψήφο τους ν' απορρίψουν την πρόταση για πώληση του κτηρίου.

*** Παρά τις προκλήσεις η έδρα με επικεφαλής τον Χάρη Δανάλη κράτησε συμβιβαστική στάση απέναντι στους υβριστές της και επέτρεψε να μιλήσουν όσοι ήθελαν εναντίον, εκτός την Νία Κατέρη, που όταν απηύδισε με τις συνεχείς προκλήσεις τα πήρε στο κρανίο και ποιός είδε τον Θεό και δεν τον φοβήθηκε! Τους πήρε όλους οβάρνα και τους αποστόμωσε με την μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν, αλλά και τούς έδωσε μια γεύση από τις δικές τους προκλήσεις. Ομολογώ ότι πολύ το χάρηκα γιατί ύστερα από τρεις ώρες συνεχών διαπληκτισμών είχα χάσει την υπομονή μου.

*** Θα μπορούσα να γράψω πολλά πράγματα ακόμη, αλλά θα ήθελα να τελειώσω με μια τρυφερή σκηνή: Τον Τάκη Σαρέλα υπερήφανο με το πανέμορφο εγγονάκι του στην αγκαλιά του. Όταν μίλησα στο εγγονάκι αυτό μου χάρισε ένα ντροπαλό γλυκό χαμόγελο και μου έφτιαξε την ημέρα, όταν τη ίδια στιγμή οι άλλοι στην αίθουσα τσακώνονταν για εκατομμύρια δολάρια και τούβλα. Τελικά είμαστε και πολύ ανόητοι...

Πάντως, θα συχαρώ τον Χάρη Δανάλη για τον τρόπο που χειρίστηκε την επεισοδιακή γενική συνέλευση για να αποδείξει άλλη μια φορά ότι η πείρα δεν αγοράζεται και γι' αυτό πρέπει να την διδάξει σ' αυτούς που κάποια μέρα θα πρέπει να κρατήσουν το τιμόνι του ιστορικού μας λαϊκού φορέα, που είναι δουλειά για άτομα με γερά νεύρα!

Καλό!

- Θα ήθελα να με στηρίξεις ψυχολογικά.
- Ο,τι θες. Πώς;
- Βλέπεις την πόρτα εκεί;
- Την ανοίγεις και βγαίνεις!

Ακόμη ένα:

Τρομερή συμβουλή το «να είσαι πάντα ο εαυτός σου». Γιατί καμιά φορά ξεχνιέμαι και είμαι ο Ταρζάν.